

ad § 1.

Efter den nugældende Praksis fastsættes Størrelsen af Underholdsbidrag til Hustruer og de hos disse værende Børn, overfor hvilke Manden har Forsørgelsespligt (Fællesbørn, Adoptivbørn, Hustruens Særkuldbørn), naar Ægtefællerne ikke ved Overenskomst have fastslaaet Bidragenes Størrelse, af Overøvrigheden paa det Sted, hvor Manden opholder sig; som Følge heraf har der vist sig Vanskeligheder ved Fastsættelsen i de Tilfælde, hvor Manden ikke har bekendt Opholdssted her i Landet. I de Tilfælde, hvor Manden er forsvunden eller har Ophold i Udlandet paa det Tidspunkt, da der meddeles den herboende Hustru Separations- eller Skilsmissebevilling, er man dog kommet ud over disse Vanskeligheder ved i selve Bevillingen at træffe Bestemmelse om Bidragets Fastsættelse, ligesom Ministeriet i Tilfælde, hvor Manden under de forud for Separationen eller Skilsmissen gaaende Forhandlinger eller paa anden Maade er indgaaet paa at svare Bidrag efter Overøvrighedens Bestemmelse, maa formene, at der i det saaledes foreliggende haves tilstrækkeligt Grundlag til, at Overøvrigheden kan fastsætte Bidraget, selv om Manden senere maatte være forsvunden eller har forladt Landet. I andre Tilfælde — alt-saa navnlig overfor forlattede Hustruer og disses Børn — er det derimod tvivlsomt, om en Fastsættelse gyldig vil kunne ske, og man anser det derfor for hensigtsmæssigt, at Forholdet ordnes ved Lov. Hertil sigter Forslaget i 1ste Stykke, der i Enkelthederne ganske svarer til Reglerne i § 1 i det ovennævnte Lovforslag vedrørende Børn udenfor Ægteskab.

Bestemmelsen i 2det Stykke tilsigter at afskære en paa Grund af Reglen i Fattigloven af 9. April 1891 § 9 rejst Tvivl om, hvorvidt en Mand kan tilpligtes at svare Underholdsbidrag til sine Ægtebørn, saafremt han selv er trængende til Understøttelse; at han i nævnte Tilfælde kan tilpligtes at svare Underholdsbidrag til sine Børn udenfor Ægteskab, har altid været uomtvistet, og man anser det derfor for rettest, at samme Regel udtrykkelig fastslaaes for Ægtebørns Vedkommende.

Bestemmelsen i 3die Stykke tilsigter at overføre Reglen i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 1, 5te Stykke om Bidragenes Betaling forud paa Ægtebørn med de fornødne Lempelser; herved vil en væsentlig Ulighed mellem Børn i og udenfor Ægteskab blive fjernet.

ad § 2.

Reglen i Lov Nr. 131 af 27. Maj 1908 § 4 hjemler kun Hustruen Ret til forskudsvis Udbetaling af Underholdsbidrag til hendes og Mandens fælles Ægtebørn, derimod ikke af Bidrag, som Manden er tilpligtet at svare til Ægtefællernes fælles Adoptivbørn eller til Hustruens Særkuldbørn (fra et tidligere Ægteskab eller udenfor Ægteskab); man finder det imidlertid billigt, at Reglen udvides til at omfatte ogsaa saadanne Børn, hvorved man særlig skal henlede Opmærksomheden paa, at den oprindelige Redaktion i Forslaget til nævnte Lov medtog ogsaa de heromhandlede Børn, uden at den under Forhandlingerne skete Omredaktion havde til Hensigt at gøre nogen Realitetsændring paa dette Punkt, samt at det af Regeringen forelagte Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd omfatter saavel Ægtebørn som Børn, der ere adopterede under Ægteskab. Det maa naturligvis være en Forudsætning for saadan forskudsvis Udbetaling, at Moderen ikke allerede paa et andet Grundlag kan kræve forskudsvis Udbetaling til det paa-gældende Barn, idet der selvfølgelig kun maa ske Udbetaling med Hensyn til een Bidragsforpligtelse i Forhold til Barnet.

I 2det til 4de Stykke foreslaas det, at Regler svarende til de i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 10, 1ste til 3die Stykke indeholdte gøres anvendelige med Hensyn til Ægtebørn, idet man maa anse det for rimeligt, at de, der efter Moderens Død, Bortrejse etc. tage sig af Barnet, normalt dets mødrene Slægtinge, ikke stilles ringere, end om Barnet var født udenfor Ægteskab, ligesom der ingen Grund er til, at Faderen skal slippe for at bidrage til Barnets Underhold. Herved er naturligvis ikke gjort nogen Forandring i den Faderen mulig tilkommende Ret til i de omtalte Tilfælde at rejse Spørgsmaal om at opfylde sin Forsørgelsespligt overfor Børnene ved at kræve disse udleverede til Forsørgelse.

Ligeledes har man ment, at den Fattigvæsenet ved § 2 i det samtidigt forelagte Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 hjemlede Ret bør overføres til at gælde for Ægtebørn; thi vel foreligger der ikke den samme Trang til Reglernes Anvendelse i dette Tilfælde, hvor Faderen og Moderen normalt har samme Forsørgelseskommune, men Bestemmelsen vil dog have den Betydning at sikre Opholdskom-